

BÍ THƯ ĐẢNG BỘ: MỘT HỆ THỐNG VÔ CÙNG “PHẢN ĐỘNG”

Chu Tất Tiến

Trong các quốc gia tự do, Nghiệp Đoàn Lao Động nắm một vai trò rất quan trọng trong việc bảo vệ công nhân, viên chức chống lại các chủ hãng, chủ cơ xưởng, và những người cầm đầu các cơ quan chính phủ, một khi những chủ nhân và các người cầm đầu vi phạm giao kèo với nhân viên hay có thái độ độc tài, đàn áp các người làm việc dưới quyền mình. Tại các cơ xưởng, cơ quan chính phủ, thường có một người (hay một nhóm người, nếu cơ quan có phạm vi hoạt động rộng lớn) được bầu làm Đại Diện Nghiệp Đoàn tại cơ xưởng hay tổ chức đó. Những người này truyền đạt mọi khiếu nại của công nhân, viên chức lên Ban Giám Đốc, khi thấy có sự vi phạm quyền lợi của nhân viên, đồng thời liên lạc trực tiếp với Trung Ương, xin Tổ chức cùng cất lên tiếng nói can thiệp. Sau khi nhận được khiếu nại từ cơ sở, Nghiệp Đoàn Trung Ương sẽ gửi một lá thư đến Ban Giám Đốc yêu cầu điều tra. Trường hợp mà Ban Giám Đốc không chịu thương thảo hay thay đổi chế độ, Nghiệp đoàn sẽ tổ chức bãi công. Vì đa số nhân viên, công nhân đều gia nhập Nghiệp Đoàn, nên khi nghe kêu gọi đình công, lập tức một cuộc đình công sẽ nổ ra, gây thiệt hại lớn cho cơ quan hay tổ chức có nhân viên đình công. Do đó mà giới chủ nhân hay Ban Giám Đốc thường hay thỏa mãn các nhu cầu của đại diện Nghiệp đoàn, chỉ trừ những yêu sách đòi tăng lương thì phải nghiên cứu kỹ trước khi trả lời vì vấn đề tăng lương liên hệ đến nhiều mặt của công ty như tình hình tài chánh, thu nhập và khuynh hướng sản xuất cũng như đầu tư của công ty.

Tại Hoa Kỳ, Nghiệp Đoàn công nhân nắm nhiều quyền hạn rất lớn và có thể biến thành một lực lượng đối trọng với hội đồng quản trị của các cơ quan hay hãng xưởng. Riêng tại Nhật Bản, nhiều công ty lớn cho phép công nhân có quyền cử thẳng một hay nhiều đại diện ngồi họp với Ban Giám Đốc để bàn về mọi vấn đề điều hành, cải biến kỹ thuật, tăng cường hiệu năng, cũng như phương hướng làm việc của công ty. Vì thế mà máy móc, đặc biệt là hàng điện tử sản xuất tại Nhật thường đạt tiêu chuẩn cao hơn các món hàng xuất cảng từ các quốc gia khác.

Nói như thế có nghĩa là trong các xứ sở tự do, quyền lợi của công nhân, nhân viên không bị bỏ quên. Trên hết, quyền con người được coi trọng. Ngược lại, tại Việt Nam, tất cả những thuận lợi cho quyền lợi của công nhân, viên chức, đều bị gạt bỏ phũ phàng. Tuy cũng có một tổ chức là Công Đoàn nằm trong các cơ quan, tổ chức nhưng thực tế, tổ chức Công Đoàn chỉ là công cụ cho một nhân vật quyền uy sinh sát vô cùng to lớn: **Bí Thư Đảng Ủy**. *Hệ thống Bí Thư Đảng Ủy này được gài đặt trong toàn bộ các nơi mà có một nhóm người cùng thực hiện chung một công việc. Đôi khi, để tập trung quyền lực đến mức tối đa, Bí Thư Đảng Ủy giữ luôn vai trò Giám Đốc hay Tổng Giám Đốc. Được chỉ*

thị từ trung ương, Bí Thư Đảng Ủy vừa là Công An, chuyên rình mò đòi tư của từng công nhân viên; vừa là đại diện của Bộ Tư Pháp, có quyền bắt bỏ tù một nhân viên có hành vi “nghỉ ngơi” là không cố động và tuân theo chỉ thị của Đảng, nếu nhân viên dám lên tiếng chống đối bất công, tham nhũng; lại vừa là Trưởng Phòng Nhân viên, sắp xếp nhân sự như thuê mướn, bỏ nhậm, thăng thưởng, sa thải, bố trí kế hoạch nhân sự; cũng vừa làm một nhà làm luật, đặt ra mọi điều luật, cương lĩnh về tất cả mọi vấn đề liên quan đến luật pháp trong cơ quan. Tóm lại, Bí Thư Đảng Ủy là người làm hết mọi chuyện trong cơ quan, qua mặt từ Giám Đốc đến Tổng Giám Đốc, chỉ trừ một việc quan trọng lại không bao giờ làm: Bảo Vệ Quyền Lợi của Nhân Viên!

Theo tin các báo, từ ngày có chế độ “mở cửa” (nghĩa là trước đó, các cửa cho con người đi lại đều đóng), đã có nhiều trường hợp đình công, bãi thị, chống bọn Tư Bản Nước Ngoài vi phạm Nhân Quyền, đánh đập công nhân, làm nhục nữ nhân viên, bỏ đói công nhân, và nhiều chuyện ác ôn khác. Nhiều Giám Đốc nước ngoài bắt lột quần nữ công nhân tìm hàng ăn cắp. Nhiều quản đốc bắt công nhân nhịn đi tiêu tiểu 8 tiếng đồng hồ. Có quản đốc đấm, đập nam công nhân trong khi xỉ nhục nữ công nhân trước mặt mọi người. Một hãng không cho công nhân ăn cơm trưa, bắt phải làm xong việc mới được ăn. Nhiều tay ác ôn còn ăn bớt lương chết đói của công nhân vì nhiều lý do quái đản như nói chuyện trong giờ làm việc, đi tiêu nhiều lần.... Một tay quản đốc còn trói nam công nhân trước cổng ra vào vì nghỉ ăn cắp giờ làm việc....

Với những hành vi dã man như thế, nhiều công nhân phần uất đã tự động nổi dậy, đình công, bãi thị trước cổng xưởng. Phần nộ hơn cả là trong tất cả các vụ nổi dậy đó, Công Đoàn đều giả bộ làm ngơ, áp dụng chiến thuật “**Bỏ Không**”: “*Không cần biết cũng không cần hỏi, Không hỏi thì nhất định không biết, đã không biết thì không nói, nếu không nói thì nhất định không làm gì cả.*” Và, điều quan trọng nữa là trong các cuộc nổi dậy đó, Bí Thư Đảng Ủy không bao giờ hé răng hoặc nhúng tay vào việc bảo vệ công nhân, mặc cho “con tạo xoay vần”....

Thực tế, Bí Thư Đảng Ủy còn là nhân vật trọng tâm trong các dịch vụ tham nhũng. Với vai trò lớn lao như thế, người Bí Thư Đảng Ủy không thể nào tách rời ra khỏi những vụ tham nhũng hay các sự kiện làm tan rã công ty, hoặc đẩy công ty vào chỗ tận diệt.

Theo tin các báo điện tử từ Việt Nam trong tháng 12, năm 2010, “*Nguyễn Thông Nhận, nguyên PGĐ Sở NN- PTNT và ông Nguyễn Trung Chánh, nguyên PGĐ Trung Tâm Khuyến Ngư tỉnh Cà Mau và 3 cán bộ khác của Trung Tâm Khuyến Ngư là ông Hà Phú Lợi, Lê Quốc Tuấn, và bà Hoàng Thị Bút đã tham ô 2.1 tỷ đồng, chi sai nguyên tắc 1.9 tỷ đồng. Trong đó, ông Nguyễn Thông Nhận là giám đốc dự án chiếm đoạt 55 triệu đồng, ông Nguyễn Trung Chánh là phó giám đốc dự án chiếm đoạt 129 triệu đồng*”. Ngoài ra còn gần 60 cán bộ cũng tham ô chiếm đoạt tài sản của các cơ quan. Điều trớ trêu là với các chứng minh cụ thể rõ ràng mà cơ quan An Ninh điều tra được, tất cả các quan chức trên đều thoát nạn, chỉ có bị xử phạt hành chính không mà thôi. Trớ trêu thứ hai là trong

vụ toa rập nhau tới 60 viên chức này, không thấy có bóng dáng ông Bí Thư Đảng Ủy đâu cả. Có lẽ ông ta đã bốc hơi, hay được “cứu bồ” nguyên vẹn?

Nổi cộm trong thời gian gần đây là vụ việc **Tập đoàn Vinashin**. Ngoài số tiền đầu tư nhiều tỷ đô la mà Tập Đoàn Vinaxin do **Nguyễn Tấn Dũng** và phe nhóm do anh ta chỉ đạo đã bỏ túi ít nhất là 2/3, Nguyễn Tấn Dũng còn khoán cho bà con hãnh trọng coi Vinaxin và “Giám Xúi” ông này vay mượn \$600 triệu USD của gần 20 ngân hàng ngoại quốc từ Âu sang Á qua sự dàn xếp của ngân hàng đầu tư tài chính Credit Suisse, hồi năm 2007. Sau đó thì “xù”. Người ta ai cũng nói là nếu không được Bí Thư Đảng Ủy của Vinaxin chấp thuận, thì không có vụ việc Vinaxin.

Vì thế, nhìn lại vai trò **Bí Thư Đảng Ủy**, người ta thấy hệ thống này hoàn toàn vô dụng, vô nghĩa lý, phản khoa học, nếu không nói là ghìm bước tiến của nhân loại. Nếu nói theo kiểu của Cộng Sản, thì hệ thống này **CỰC KỲ PHẢN ĐỘNG!**

Và nếu đã là Phản động, thì hình phạt nhẹ nhất là lưu đầy, khổ sai, nặng thì xử lý bằng cách chích thuốc độc.

Khi nào đất nước ta còn những Bi Thư Đảng Ủy thì dân Việt còn khốn khổ muôn trùng.

Chu Tấn Tiến.